

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9664/2025
07.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., које заступа пуномоћник Соња Хаџи-Борјановић, адвокат из ..., против туженог Клиничког центра Војводине, Клинике за пластичну и реконструктивну хирургију и Клинике за урологију, кога заступа пуномоћник Милена Ивошевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2794/24 од 05.02.2025. године, у седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2794/24 од 05.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2794/24 од 05.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3916/22 од 28.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде штете исплати и то: тужилци АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због губитка блиског сродника – супруга, износ од 500.000,0 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате, на име накнаде материјалне штете укупан износ од 798.280,00 динара, са законском затезном каматом и то на износ од 188.360,00 динара почев од 22.06.2016. године, на износ од 40.800,00 динара почев од 23.06.2016. године, на износ од 124.000,00 динара почев од 03.05.2017. године, на износ од 145.000,00 динара почев од 27.06.2016. године, на износ од 300.120,00 динара почев од 12.06.2017. године па до исплате, а тужиоцима ББ, ВВ, ГГ, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због губитка блиског сродника – оца, износ од по 500.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате, као и да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 447.645,07 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за ослобеђење од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2794/24 од 05.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, благовремену ревизију изјавили су тужиоци због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужилаца одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге од значаја за оцену основаности њихових захтева. Код чињенице да у поступку није утврђено да је смрт сада пок. ДД наступила као последица несавесног лечења код туженог, нижестепени судови су одбили тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете због смрти блиског лица, као и материјалне штете тужиљи на име трошкова сахране пок. ДД. У ревизији тужиоци оспоравају утврђено чињенично стање што не представља дозвољен ревизијски разлог по члану 407. став 2. ЗПП, док битне повреде одредаба парничног поступка на које указују, не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 26.06.2019. године. Тужиља АА пресуду побија у делу чија је вредност 1.298.200,00 динара, док остали тужиоци побијају пресуду у делу чија је вредност за сваког од њих 500.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Драгана Маринковић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**